

630 În amurgul serii

Emil Onofrei

Moderato

1. În a - mur - gul se - rii când ste - le - le ră - sar Și lu - na răs - pân -

deș - te ra - ze - le ca un far Când pa - să - rea din co - dri în

a - di - eri de vânt Se sim - te li - niș - ti - tă - n prea dul - ce - le ei cânt.

Refren

Gân - dul meu se - nal - ță spre Ti - ne Cre - a - tor Și în tă - ce - rea

noap - ții mai am un sin - gur dor Să fii me - reu cu mi - ne în

noap - ți - le de greu Când stau pe pa - tul meu Ți - e mă rog me -

reu. Gân - dul reu

1 În amurgul serii când stelele răsar
Și luna răspândește razele ca un far
Când pasărea din codri în adieri de vânt
De simte liniștită-n prea dulcele ei cânt.

2 În amurgul serii, când stelele răsar,
Și luna răspândește razele ca un far;
Eu Te slăvesc, Isuse, în Tine mă încred,
Și pentru-această noapte știu că mă vei păzi.

Refren:

[: Gândul meu se-nalță spre Tine Creator
Și în tăcerea nopții mai am un singur dor
Să fii mereu cu mine în nopțile de greu
Când stau pe patul meu Ție mă rog mereu. :]